

foregaar ved Landsretten selv (jfr. § 338), afgives Vidnesbyrdet dog for denne Ret for saa vidt Regelen i § 171, 1ste Stykke, ikke er til Hinder derfor.

I Straffesager afgives Vidnesbyrd i Regelen for vedkommende Undersøgelsesret eller, for saa vidt Vidnet enten ikke er pligtigt at give Møde for denne, eller et saadant Møde af vedkommende Undersøgelsesdommer skønnes at ville medføre væsentlig større Besvær for Vidnet end Møde for Underretten paa det Sted, hvor Vidnet bor eller opholder sig, for denne sidste Ret. Dog har Vidner, hvis Forklaring skal benyttes som Bevis under Domsforhandling for Landsret i Nævningesager, at møde under denne og der at aflægge Forklaring, medmindre Reglerne i § 171 eller Vidnets Helbredstilstand er til Hinder derfor, eller dette efter Rettens Skøn vilde medføre Vidtløftiggørelse af Forhandlingerne, Ulemper for Vidnet eller Bekostning, som ikke vilde staa i rimeligt Forhold til Sagens Genstand eller den Betydning, Vidnesbyrdet kan antages at have for Sagens Oplysning.

Landsret eller Højesteret kan derhos, for saa vidt ikke Vidnets Helbredstilstand er til Hinder derfor, saavel i borgerlige Sager som i Straffesager bestemme, at Vidnesbyrd, der maa antages at være af særlig Betydning for Sagens Oplysning, aflægges under Domsforhandling for Retten, se endvidere med Hensyn til borgerlige Sager, der behandles skriftlig for Landsret og Højesteret, §§ 389, 415 og 438. Naar en Underret træffer saadan Bestemmelse i Medfør af § 433, jfr. § 442, eller i Medfør af § 926, jfr. § 922, eller naar Vidner skal afhøres under Domsforhandling i offentlige Politisager i Medfør af § 935, er Vidnets Mødepligt begrænset ved Reglerne i § 171.

Er et Vidnes Helbredstilstand til Hinder for, at det møder paa det sædvanlige Tingsted, kan Retten til dets Afhørelse sættes paa saadant Sted, som Omstændighederne udkræver.

§ 173.

Militære af Hæren og Flaaden er pligtige til at aflægge Vidnesbyrd for de borgerlige Domstole overensstemmende med Reglerne i denne Lov.

§ 174.

Indkaldelse til at møde som Vidne udgaar, hvor ikke andet er bestemt, fra den Ret, for hvilken Vidnesbyrdet skal aflægges. I borgerlige Sager udstedes Indkaldelsen efter vedkommende Parts Begæring og overgives ham til Forkyndelse. Skal et Vidne indkaldes for en Underret ifølge en anden Rets Beslutning, maa en Udskrift af denne forelægges Underretten.

Foruden Vidnets Navn, og hvad der i øvrigt hører til dets nærmere Betegnelse, Sagen og Indkaldelsens Øjemed, hvem der har begært Indkaldelsen, den Ret, for hvilken der skal vidnes, samt Stedet og Tiden for Mødet skal der i Indkaldelsen nævnes det Varsel, som skal gives den indkaldte, og gøres opmærksom paa, at Udeblivelse medfører Strafansvar.

Varslet er i borgerlige Sager en Uge, men kan dog under særlige Omstændigheder afkortes efter Beslutning af Rettens Formand. I Straffesager tilkommer der Vidnet Aftens Varsel, hvortil lægges to Døgn, saafremt det skal møde udenfor den Underretskreds, hvor det bor eller opholder sig, og Afstanden til Tingstedet er over 15 Kilometer; dog kan Retten eller dens Formand fastsætte andet Varsel eller paalægge uopholdeligt Møde.

Skal Vidner føres i Udlandet, udsteder Retten — i borgerlige Sager efter vedkommende Parts Forlangende — de i saa Henseende fornødne Begæringer til de udenlandske Myndigheder.